

**Kristus odhaluje stát démonů,
jeho přísluhovači a jeho oběti**

2000

894. KRISTUS ODHALUJE STÁT DÉMONŮ, JEHO PŘISLUHOVAČI A JEHO OBĚTI. 1993. (Přijala Gabriela.) 894.1 Kristus, Spasitel všech duší a lidí, promlouvá. „Já jsem Kristus, Spasitel všech duší a lidí a vládce Říše Boží na Zemi. Promlouvám pomocí svého instrumentu, prorokyně a poslankyně Boží. Já, Kristus, v Bohu, svém a vašem Otci, jsem k lidem seslal z nebes tuto vysokou duchovní bytost, aby žila jako člověk mezi lidmi a jako můj instrument oznamovala lidem spásu, jež já jsem, Kristus. Toto já jsem, mé slovo skrze můj instrument, září nyní ve slově a písmu do celého světa. V uplynulých pozemských letech jsem já, Kristus, projevil pomocí svého instrumentu složení nebes a složení duchovního těla, duše. Já, Kristus, jsem projevil také událost pádu a projevil Vnitřní cestu – cestu ven z hlubin lidského Já, zpět k výšinám věčného Já jsem. Prostřednictvím svého instrumentu jsem já, Kristus, vzbudil k životu církev nitra, Církev vnitřního ducha = Kristova; nemá ani kněze ani vůdce ani dogmata, ani nezná kultury, rituály ani ceremonie. (Co znamená „Církev vnitřního ducha = Kristova“: V mnoha městech na celé Zemi se pravidelně scházejí přátelé prvotního křesťanství v Církvích vnitřního ducha = Kristova, aby poslouchali proslovy z Kristova Božího Ducha, aby hovořili o životě z Ducha Božího, aby se společně modlili a obdrželi vysvětlení k částem víry ABSOLUTNÍHO BOŽÍHO ZÁKONA. K tomu je každý člověk srdečně zván.) V proslovech, které já, Kristus, podávám pomocí svého instrumentu již po mnoho pozemských let, jsem poučoval lidstvo o ZÁKONU SETBY A SKLIZNĚ. Založil jsem Dílo návratu do domova – Dílo Ježíše Krista, které se stalo základem Univerzálního života. Z tohoto kořene, Díla návratu do domova – Díla Ježíše Krista, vyzařuje také Vnitřní cesta, která vplývá do Univerzálního života. Lidé v Univerzálním životě dostávali a dostávají nejen Božská poučení a návody, jak se dostanou ze „ZÁKONA KLATBY“, z poutávajícího ZÁKONA PŘÍČINY A ÚČINKU, nýbrž i jak se mohou navrátit zpět do ABSOLUTNÍHO ZÁKONA, do svého domova. ZÁKON „MODLI SE A PRACUJ“ je měřítkem každodenního života v Univerzálním životě. Já, Kristus, přivedu všechny lidi domů pomocí uskutečňování Božích zákonů. Těmto vyučuju do všech podrobností můj instrument, prorokyně a poslankyně Boha, neboť její duše žije v ZÁKONU VĚČNÉHO, z něhož čerpá a dává. V Díle návratu do domova – Díle Ježíše Krista, jsem já, Kristus, učil základní pravdy, které člověk potřebuje jako duchovní výzbroj na cestu k Vnitřnímu životu. V Univerzálním životě podávám nyní já, Kristus, poučení a návody, jak lze v každodenním životě prakticky upotřebit věčný zákon – především obsah Kázání na hoře. Všichni, kteří mnou se nechali nebo nechají vést zpět do domova, dozrávají do Univerzálního života a

nacházejí v něm svoji domovinu. Univerzální život je základem pro Říši míru Ježíše Krista, Říši Boží na Zemi. Světскими slovy je též nazývána „Tisíciletou Říši Boží“. Já, Ježíše Krista, jsem probudil a probouzím pomocí svého instrumentu v Univerzálním životě prvotní obce a založil jsem v Bohu, svém věčném Otci, Smluvní obec Nový Jeruzalém. S příslušníky prvotní obce Nový Jeruzalém uzavřel Bůh, Věčný a Nejvyšší, svazek pro Říši Boží na Zemi. V ní shromažďuji já, Kristus, syny a dcery Boží, kteří stojí v Jeho příkazu. Pocházejí z pokolení Davidova a také z jiných pokolení. Neboť mnoho bytostí a lidí stojí v mém díle spásy v příkazu Božím, aby jako praví učedníci a učednice ve mně a se mnou založili a vybudovali Říši míru, Říši Boží na Zemi.“

894.2 Kdo nebo co jsou démoni ? Kdo jsou jejich dodavatelé energie, přísluhovači a oběti ? „Stojí psáno: Po tisíc let bude to démonické a satanské spoutáno – to znamená: během doby Říše míru. Po této době to temné, démonické, ještě jednou vzplane a naposledy se pokusí o obnovení zřízení teritoria Temnoty na Zemi. Avšak démonům a jejich přísluhovačům se potom již nepodaří získat Zemi úplně zpět. Jejich pokus zůstane ubohým, protože najdou příliš málo obětí, rozumí se napodobitele, kteří slepě vykonávají to, co démoni chtějí. Vysvětluji: To démonické je to, co vychází ze státu démonů. To satanské je to, co se negativně projevuje ve smyslech, pocitech, myšlenkách, slovech a činech lidí. Kdo jsou démoni ? Démoni jsou padlí andělé, přívrženci prvního ženského anděla, kteří se shlukli převážně po jeho kapitulaci a v jedné oblasti Vesmíru založili svůj stát démonů. První ženský anděl chtěl jako první být jako Bůh a podnikl později pokus, vyvýšit se nad Boha. Kapituloval však po oběti na Golgotě. Stát démonů působí výhradně prostřednictvím energie těch lidí, kteří se prohřešují proti BOŽÍM ZÁKONŮM: Kterí chovají závist vůči svým bližním, kteří s nimi žijí ve sporu a nepřátelství, kteří usilují po uplatnění, uznání a o osobní majetek, kteří se vyžívají ve svých choutkách, kteří rozsévají zášť a rozněcují války. To všechno vytváří NEGATIVNÍ ENERGIE – a každý, kdo hřeší proti ZÁKONŮM BOŽÍM, stává se tak DODAVATELEM ENERGIE DÉMONŮM. Lidé tedy dodávají ty protikladné energie, jimiž démoni na Zemi působí, aby sváděli stále více lidí a tito se stávali dalšími dodavateli energie. Mnoho démonů proto nejde k inkarnaci, protože dostávají od svých dodavatelů tolik energie, kolik potřebují, aby se mohli znovu a znovu katapultovat z dosahu záření, jež by je navedlo ke vtělení, neboť i oni by měli jako lidé snést a protrpět to, čím se jejich duše zatížila. Když to člověk démonům umožňuje, prohřešuje se, neboť mnozí lidé znají DESATERO PŘÍKÁZÁNÍ a ZÁKONY VNITŘNÍHO ŽIVOTA. To znamená, že hřeší, ačkoli vědí, co je správné. Duše je v pozemském šatě, aby se poznala a přeměnila to, co není Božské, a aby dodávala energie démonům, svým „bohům“, kteří se tím mohou napřímit a posílit, svádět na Zemi stále více lidí a udržovat svoji démonskou hierarchii. Pomocí negativních energií lidí si démoni vybudovali hierarchii „směrem dolů“. Vytvořili si přísluhovače a oběti. PŘISLUHOVAČI jsou tací lidé, kteří dosáhli vnější moc a uznání, a bez výčitek svědomí ovládají jiné, nasazují jim svoji moc a svůj vliv k využívání a k jejich

připoutání na sebe. Kdo se nechá připoutat, kdo tedy dělá to, co si přeje zdánlivý patriarcha, přísluhovač, ten se stává OBĚTÍ. Mnozí z těchto přísluhovačů sedí na nejvyšších místech pozemského státu, církevních institucí, vědy, hospodářství a v takzvaných velkokoncernech. Každý, kdo dychtí po moci a uznání, kdo si opatřuje bohatství, aby se tím povýšil a tak rozšířil a udržel své mocenské postavení, tím dokazuje, kdo je. Také kdo své bližní vykořisťuje nebo kdo užívá násilí vůči těm, kteří neslouží směrem dolů – je to on, jenž vydává sám o sobě svědectví. Kdo tedy slouží tomu, jenž já, Kristus, ne-jsem, ten je nebo stane se obětí. (Viz také ovládací programy Sil temna – pozn. zpracovatele.) Kdo má oči k vidění, necht' vidí, kdo má uši k slyšení, necht' slyší; kdo je bdělý, ten pozná přísluhovače – a pozná i jeho oběti, jež mu slepě slouží, aby dostali také drobet z velkého koláče Země, který si démonští přísluhovači rozdělili. Kdo je bdělý, ten vidí za masku, která sestává ze zdání, a která předstírá svatost, pokoru anebo loajalitu. Každý mluví sám sebe. Každý ukazuje své plody – a kdo je bdělý, ten je nepoznává. Kdo se nenechá polapit, to znamená neslouží „směrem dolů“ a nešlape po lidech, kteří stojí zdánlivě níž, ten pozná ony sloužící tomu, jenž já, Kristus, ne-jsem – i když naoko užívají mé jméno, Kristus, jej tedy zneužívají. Oběti jsou tedy všichni, kteří napodobují to, co přísluhovači předvádějí, kteří na hierarchické

stupnici chtějí šplhat vzhůru, a přitom postupují bezohledně, aby si ukrojili kus z velkého koláče Země, aby ho měli pro sebe, pro svoji osobu, aby byli také uznáváni, aby si jich všímali, aby docílili vnější vážnosti, eventuelně se ctí a tituly. To jsou oběti. Oběti jsou také napodobovatelé, kteří chtějí žít podobně, jako ti v nejvyšších kruzích, na které se vzhlíží, kterých si lidé všímají a cení. Oběti napodobují – často i přes meze svého pozemského postavení – to, co přísluhovači předvádějí. Usilují rovněž o získání rozkoše a chtějí se oddávat tělesným požitkům, jako jejich bohaté vzory dříve, a ještě dnes s krásnými ženami, „otrokyněmi“. Jsou pro zabíjení zvířat a necouvnuou ani před zabíjením lidí. To jsou oběti.“

894.3 Proč Kristus dnes může působení démonů odhalit. „Já, Kristus, vyučuji nyní pomocí svého instrumentu ABSOLUTNÍ ZÁKON, život v duchu Božím, aby démoni a jejich přísluhovači byli rychleji a rychleji odhalováni, a aby jim jejich oběti dopřávaly stále méně sluchu. Současně odhaluji nyní já, Kristus, onen princip, podle něhož odpůrce svádí lidi, dělá z nich své nástroje a zajatce a drží je jako své dodavatele energie. Jako Ježíš Nazaretský jsem učil ZÁKONŮM BOŽÍM. Dále jsem chtěl vyučovat BOŽSKÉMU VESMÍRNÉMU PRINCIPU, užití ZÁKONA BOŽÍHO a seznamovat s ním lidi, aby našli cestu k naplnění ZÁKONA BOŽÍHO k bytí, a aby se stali opět dětmi Věčného. Já, Kristus, jsem učil jako Ježíš bytí a žil jsem v bytí. Ty mnohé aspekty a všeobsahující užití věčného vesmírného principu jsem však již učit nemohl, neboť mi to již nebylo možné pro vinu mnoha lidí a selhání židovského národa. Proto jsem promluvil v tomto smyslu ke svým věrným: „Ještě mnoho jiného bych vám měl povědět, ale nyní byste to nesnesli. Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy.“ Duch pravdy je Duch Boží v Kristu, který působí

prostřednictvím svého instrumentu, aby naplnil to, co jsem já, Ježíš Nazaretský oznamoval. Já, Kristus, jsem Duch pravdy, který vás uvede do veškeré pravdy. Poznejte: Bůh je spravedlivý Bůh. Dokud Bůh, Věčný, nemohl všeobsáhle učit svůj ABSOLUTNÍ ZÁKON, vesmírný princip, DÁVAJÍCÍ A PŘIJÍMAJÍCÍ PRINCIP, zvaný také „VYSÍLÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ“ – potud také všeobsáhle neodhalil machinace Temnoty. Pro tato nejvyšší učení nebyla od té doby, kdy jsem byl na Zemi jako Ježíš Nazaretský, dosud ještě žádná duše s odpovídajícím vysokým stupněm vědomí v pozemském šatě – ani v těch mnoha osvěcených mužích a ženách a také ne v prorocích uplynulých dvou tisíc let. Mnozí z nich dávali všeobecné Božské zákonitosti a učení. Také Božské projevy byly lidstvu dány – ovšem nikoliv ony hluboké vesmírné moudrosti, protože do hlubin oceánu, jímž je Bůh, do všemohoucnosti Věčného, se mohou ponořit jen takové duše, které žijí v bytí. Bůh, Věčný, a já, Jeho Syn, jsme připravili tuto velkou vesmírnou hvězdu, o níž je projevováno, že se objeví na firmamentu za mohutného obratu věků od starého, hříšného světa k věku duchovnímu: Prorokyni a poslankyni Boží, vysokou duchovní bytost před trůnem Otce. Byla předurčena pro tento mohutný obrat věků, aby ohlašovala na světě vesmírné bytí, a aby spoluzaložila a spoluvybudovala Říši míru Ježíše Krista s jejími BOŽSKÝMI ZÁKONY.

Protože duše mého instrumentu žije ve všemohoucnosti Boží, je mně, Kristu, nyní umožněno projevit nejvyšší učení – vesmírné bytí, věčný princip – jaké kdy mohlo být projevováno, nebo skrze vysoké vědomí duše v pozemském šatě čerpáno a dáno. Tento člověk, moje prorokyně, poslankyně Boží, čerpá a učí také ze svého odkrytého duchovního vědomí, ze svého nejhlubšího nitra, jež je vjedno s Bohem, ABSOLUTNÍ ZÁKON z hlubin bytí, a vykládá jej tak dalece, jak to lidskými slovy a pojmy může být předáno. Bůh je spravedlivý – i vůči démonům; neboť i oni jsou Jeho děti, a budou skrze mne, Krista, vedeni do země lásky, neboť i oni v sobě nosí jiskru Spasitele. Dokud Bůh, Věčný, ještě nemohl do detailů učit a vykládat Svůj VESMÍRNÝ ZÁKON, Svůj vesmírný princip – „DÁVÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ“, také nazvaný „VYSÍLÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ“ – také neodhalil On, Věčný, podrobně ony metody a machinace odpůrce, který Božského vesmírného principu „DÁVÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ“ pro své účely zneužíval a dosud zneužívá. Toto zneužívání nejvyššího principu pomalu končí – neboť když je odkryto, nebude již skryto, nýbrž rozpuštěno. Já, Kristus, odhaluji, odkrývám teď skrze svůj instrument působení démonů a jejich přísluhovačů.“

894.4 Hadu bude rozšlápnuta hlava. „Zaznívá Kristovo volání: Démone, tvá hodina a hodina tvých přísluhovačů udeřila ! Žena, o níž se píše v proroctví o době konce, která je známa v křesťanství už téměř dva tisíce let, působí v nynějším čase jako člověk mezi lidmi. Tato vysoká duchovní bytost v pozemském šatě, obklopena Božími zástupy – v čele nositel Božské vůle, zvaný Michal (Archanděl Michael – pozn. zpracovatele), rozdrtí spolu s Božími posly hadovi hlavu nejen na Zemi, ale i v místech očisty. Státu démonů a jejich přísluhovačů se zmocnil rozruch. Cítí, že se blíží jejich hodina. Aby jejich svůdcovský princip

nebyl odhalen, usilovali a usilují všemi démonskými metodami a satanskými prostředky o lidský život této ženy. Avšak je příliš pozdě. Tato žena je obklopena a chráněna legiemi Božích posluš, v čele cherub Božské vůle, Michal. Odkryje spolu se mnou princip svádění odpůrce a osvobodí spolu s posly Božími duší a lidí dobré vůle ze satanského zajetí. V duchu Božím, ve Vše-Jediném, je moc Temnoty už zlomena. Její přísluhovači, nástroje a zbožňovatelé Temnoty, podléhají více a více následkům svých příčin. Tím mají méně síly postačovat požadavkům démonů: Svádět lidi, činit je závislými, dělat z nich otroky, přitakávače a zásobovače energie (hrubovibrační energie strachu a negací – pozn. zpracovatele). Opakuji: Hadu bude rozšlápnuta hlava. Než k tomu dojde, bude to nenasytné umělé zvíře odhaleno.“

894.5 Vesmírný princip VYSÍLÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ ve stvořitelském dění a komunikace v Božském světě.

„Poznejte a pochopte: Věčný princip, Bůh, je DÁVAJÍCÍ A PŘIJÍMAJÍCÍ NEZIŠTNÁ LÁSKA. V Bohu jsou si všechny bytosti rovny. On, velký Vše-Jediný, nedělá žádné rozdíly. Všechny jeho děti jsou v Něm, v Bohu Otci-Matce, jedna veliká rodina. On, Vše-Jediný, si neponechal a neponechává nic pro sebe. Proto je Bůh také neosobní život. Věčný Otec, který je Svým dětem zároveň i matkou, přenechal každému dítěti celou nekonečnost jako dědictví tím, že vzal z celistvosti esenci a utvořil z ní duchovní tělo. Tím sestává každé duchovní tělo ze všech substancí a sil nekonečnosti, a přitom žije v plynoucím proudu nekonečna, jimž patří všechno, co jest – neboť vše je obsaženo ve všem. Tím je každá bytost v Bohu všenesoucím životem, esencí velkého celku. Každá bytost v Bohu žije tedy v hojnosti: Dává, vysílá z hojnosti – a přijímá z hojnosti. Protože žije v hojnosti, nemusí se sama o sebe starat a nemusí nic požadovat; neboť má všechno, co existuje: Veškeré bytí jako esenci. Bytosti v Bohu mají rozličné schopnosti a talenty. Ty odpovídají mentalitě duchovní bytosti a jejímu původu. V jedné duchovní bytosti je například silněji zdůrazněna mentalita ze základního paprsku pořádku. Touto mentalitou a svými schopnostmi a talenty působí ve prospěch velkého celku. Jiné bytosti v Bohu mají silněji zdůrazněno základní záření vůle nebo moudrosti nebo vážnosti nebo trpělivosti nebo lásky nebo milosrdenství a patřičně působí ve prospěch velkého celku. Je to absolutně společné, ZÁKONITÉ PŮSOBENÍ všech bytostí v Bohu. Žádná bytost nemá přednost. Všechny bytosti jsou si před tváří Boží rovny. Každá bytost je všenesoucím životem a působí v životě, v Bohu. Vidí všechny věci a události v sobě; působí v ZÁKONU VESMÍRU a mluví řečí VESMÍRNÉHO ZÁKONA, řečí NEZIŠTNÉ LÁSKY. Nezná žádná tajemství. Je samo bytí: Vše-ve-všem. Nepotřebuje se také ptát po prapůvodu – žije v prapůvodu, v Bohu. Žije tedy ve věčném proudu, v Bohu, a je zároveň zhuštěným věčným proudem, formovaným Vesmírem, duchovní bytostí. Je to věčný princip „DÁVÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ“, také nazvaný „VYSÍLÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ“. Pro hlubší poznání opakuji já, Kristus: Řeč duchovní bytosti je věčný zákon, v němž žije. Vysílá-li duchovní bytost ze sebe, ze zhuštěného zákona, nějaký impuls, potom je tento impuls opět VĚČNÝM ZÁKONEM – a co se vrátí jako odpověď, je rovněž VĚČNÝ

ZÁKON. Odpověď vstoupí jako informace do bytosti, připravené přijímat, a zároveň ústí opět jako všesíla do vesmírného proudu Bůh, v němž se duchovní bytost pohybuje a žije. Než Bůh, Věčný, stvořil proudící vesmírné bytí s duchovními slunci, duchovními světy a duchovními bytostmi, pohnul v Sobě celé stvořitelské dění až do všech podrobností Svého díla. Pak vyslal stvořitelský impuls do Vesmíru, naplněného energií. Tento stvořitelský impuls obsahoval veškeré stvořitelské dění: Byl a jest Jeho vůlí a postupně se ve Vesmíru uskutečňoval v duchovních sluncích, světech a bytostech podle principu **DÁVÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ**, což je v Bohu vydechování a vdechování. To znamená: Jeho vysílání šlo do vesmíru. Vesmír přijímal a postupně vytvářel to, co stvořitelský impuls obsahoval. Formování ve Vesmíru bylo opět vysíláním Vesmíru ke Stvořiteli Vesmíru.

Člověk nazývá první stvořitelský impuls Boží také první „stvořitelskou myšlenkou“ Boha. Věčné bytí, Bůh, však nemá žádné „myšlenky“. V Něm působí prapocity, jež jsou impulsy. „Stvořitelská myšlenka“ Boha byla a je proto stvořitelským impulsem Božím. Bůh tedy vyslal do Vesmíru Svoji vůli – a Stalo se. Jinak vyloženo to znamená: Vyslal a přijal. Vyslal Svůj stvořitelský impuls, Svou vůli – a Stalo se. Božský princip proto zní: „**DÁVÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ**“, nazývané také „**VYSÍLÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ**“. Bůh vdechl zhuštěným formám energie, duchovním bytostem, tři synovské vlastnosti: **TRPĚLIVOST, DOBROTU**

NEZIŠTNOU LÁSKU, LÁSKU DÍTĚTE MILOSRDENSTVÍ, DOBROMYSLNOST

Tyto tři synovské vlastnosti se opět vrátily do většiny duchovních bytostí zpět jako **PŘISVĚDČENÍ**, jako **PODĚKOVÁNÍ STVOŘITELI**. Tím byl uznán a přijat princip Otec – Matka. Tyto tři synovské vlastnosti jsou tedy v Bohu principem Otci – Matky. Jeho děti by je měly přijmout a pojmout dobrovolně, a tím se prokázat dětmi Boha Otce – Matky.“

894.6 Satanský princip: „Rozděluj, poutej a ovládej“, obrácení vesmírného principu. „Prvnímu ženskému andělu se znelíbilo jeho formované bytí. Ještě ve vesmírném proudu byl jako všesíla roven Bohu. Podle tvůrčího impulsu měl být jako zformované bytí dítětem Božím. On však chtěl zůstat ve vesmírném proudu všudypřítomným. Protože to v tvůrčím impulsu nebylo předurčeno, vzepřel se ženský anděl Bohu a nepřijal ony tři synovské vlastnosti. Tak došlo k „pádu“; to znamená, on padl – a způsobil tím pád, protože se postavil proti vesmírnému principu, Bohu, a chtěl svoji vlastní vládu. Protože v celém nekonečnu existuje pouze **JEDEN PRINCIP**, vševěčný princip „**DÁVÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ**“, vzal první ženský anděl tento vesmírný princip a pro své účely ho přepóloval. Chtěl vládnout. Vyslal svůj první vládychtivý impuls – být jako Bůh – a vložil jej do Vesmíru. Tento první protikladný impuls obsahoval i odepření synovských vlastností. Svým vysíláním podnítl první ženský anděl v některých duchovních bytostech něco podobného, co měl sám: Dát Božím stvoření jinou podobu. Také ony se vzepřely Bohu a nepřijaly synovství Boží. Stále znovu vkládal ženský anděl stejné a podobné impulsy do Vesmíru; to znamená, on vysílal. Postupně

byly jeho impulsy přijímány, tedy zaznamenávány dalšími duchovními bytostmi. Ty, jež se nechaly svést, vysílaly svůj souhlas a spojily se s ním. tímto způsobem se začal pád rozrůstat, zhušťovat a formovat. Počátkem pádu bylo tedy vysílání prvního ženského anděla: Chtění být jako Bůh. První padlá bytost a potom i další bytosti, jež šly s ní, převzaly Božský vesmírný princip „VYSÍLAT A PŘIJÍMAT“ pro své úmysly. Převrátily ho pro své účely a sestavily z něho PROTIKLADNÉ VYSÍLACÍ A PŘIJÍMACÍ PROGRAMY, které zasadily do všech dalších padlých bytostí, a později i do lidí.

VĚČNÝ VESMÍRNÝ PRINCIP je nezištné dávání a nezištné přijímání. Kdo žije ve vesmírném zákonu, ten uskutečňuje VESMÍRNÝ PRINCIP. Vysílá z VĚČNÉHO ZÁKONA impulsy a z VĚČNÉHO ZÁKONA opět přijímá, protože všechno je obsaženo ve všem. Jelikož každá duchovní bytost je v Bohu formovaný vesmír, vlastní každá z nich nekonečnost jako esenci. To je dědictví dětí Božích od Věčného. Vysílá-li tedy duchovní bytost, pak vysílá impulsy vesmíru do vesmíru. Co přijímá, jsou opět impulsy vesmíru – je to zákon, Bůh. Já, Kristus, opakuji ještě jednou: Duchovní bytost, která se pohybuje v proudu vesmíru, je vesmír, jenž nabyl formy. To, co vysílá, je věčný zákon, a co přijímá, je opět věčný zákon, čistý princip. VESMÍRNÝ PRINCIP je neosobní život. Protože každá duchovní bytost je formovaný vesmír, tudíž vlastní i celý vesmír. Nepotřebuje pro sebe nic získávat – jest všechno ve všem. Existuje sama o sobě, je bytí; je neosobní, protože není vztažena na sebe. Věčný princip je zákon: SPOJUJ A BUĎ. Nečistý princip naproti tomu zní: Rozděluj, poutej a ovládej. Tento satanský princip je to záporně zvrácené užití vesmírného principu „VYSÍLÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ“.

894.7 Stát démonů a jeho dodavatelé energie: Přísluhovači a oběti. „V důsledku dalšího odpadání od Boha vznikl v průběhu nekonečných časových úseků stát démonů. Pod jeho vládou stojí všichni, kdo se upsali a upisují negativnímu, satanskému principu „Rozděluj, zavazuj a ovládej“. Vládychtivostí, násilím, mocí, hrabivostí, lakotou, závistí, nepřátelstvím a sporem si Můj odpůrce vytvořil svoji vládu, své teritorium. Je to hierarchie démonů, stát démonů, který se rozrůstá „směrem dolů“. Z něho přicházely a přicházejí vnuknutí, jež přijímají přísluhovači a předávají je dále obětem. PŘISLUHOVAČI jsou lidé, kteří na sebe chtějí bez zábran strhnout světovládu, jejichž jedinou touhou je dosáhnout moci a uznání, panovat, rozkazovat a vládnout. Aby mohli PŘISLUHOVAČI PROVÁDĚT SVÉ PLÁNY, potřebují oběti, tedy otroky, kteří dělají to, co oni chtějí: Usilují též o moc a obdiv a jsou připraveni holdovat přísluhovačům tím, že šlapou po všem, co je pod nimi, a lichotí všemu, co je nad nimi; napodobují je, aby dosáhli také něco podobného, co dostali přísluhovači od démonů propůjčeno. Kdo se dostane do spárů démonů a jejich přísluhovačů, ten se stane obětí. Kdo tedy užívá principu odpůrce: „Rozděluj, poutej a ovládej“ – tedy: „Vysílej démonsky, to znamená protikladně, a přijímej odpovídajícím způsobem“ – ten se dostane do spárů démonů a jejich přísluhovačů. Podle stupně své kvalifikace je pak demony a jejich přísluhovači podporován. Mnohé se mu potom zdaří, a povede se mu i dobře. Podle okolností vyšplhá na příčkách

démonske stupnice vzhůru a dojde také slávy, obdivu, moci a bohatství. Tím se stane mohutným dodavatelem energie pro stát démonů.

Za určitých okolností se takovému člověku daří dobře tak dlouho, dokud se nedopouští rozhodující chyby, nebo až jeho tělo zestárne, a on již nemá onu pružnost, aby byl používán, to znamená zneužíván démony a jejich přísluhovači. Potom nechají démoni své dodavatele energie, své přísluhovače nebo oběti, padnout; tím nabudou jejich příčiny účinnosti. Sklouznou pak zpět do těch životních elips, v nichž jsou uloženy jejich příčiny, a budou muset – podle rytmu ZÁKONA SETBY A SKLIZNĚ – odtrpět jako účinek to, co je třeba odčinit. Častokrát se potom staly tyto příčiny takového přísluhovače či oběti obsáhlejší a závažnější, než byly jeho duši přineseny do tohoto pozemského života.“ (Duše se stále více zatěžuje – pozn. zpracovatele.)

894.8 Žádné vysílání bez přijímání – vznik Říší pádu a KAUZÁLNÍHO ZÁKONA. „Já, Kristus, opakuji: Obrácený princip „Vysílání a přijímání“ začal takto: První protikladný impuls – chtění být jako Bůh – našel odezvu u některých duchovních bytostí. Ty vysílaly zpět něco stejného nebo podobného. Toto první protizákonné vysílání a přijímání se stalo a je základem pro negaci a pro přepólovaný princip „Vysílání a přijímání“. Na tomto jednom chybném postoji byl vystavěn celý ZÁKON SETBY A SKLIZNĚ, KAUZÁLNÍ ZÁKON. Vysílání proti Bohu je protizákonnou setbou. Kdo vysílané přijímá a v myšlenkách, slovech a činech pohybuje dál, ten vysílá to stejné nebo podobné opět zpátky. Z toho vznikají setba a odpovídající sklizeň. Z tohoto protikladného přepólovaného principu vznikly Říše pádu. Sestávají z částí duchovních planet, které sklouzly spolu s padlými bytostmi. Během času se odpadlé duchovní bytosti staly lidmi a tyto dílčí planety hromadícími planetami. To, co padlé bytosti – a v dalším průběhu pádu lidé – zaseli a sejí, to vstupovalo a nejprve do příslušných duší, a z duší pak do hromadících planet, jejichž frekvence odpovídá setbě (dimenze – pozn. zpracovatele). Tyto hromadící planety tvoří kauzální počítač a koloběh znovuvtělení pro ony duše, které opět přistupují ke vtělení. Kdo tedy vysílá protizákonně, ten seje do své duše a současně ukládá svoji setbu do kauzálního počítače. Odtud jsou potom v duši podněcovány odpovídající shody – a v člověku vzchází setby: Přijímá, co zasel. NENÍ VYSÍLÁNÍ BEZ PŘIJÍMÁNÍ !!! Kdo vysílá, ten současně navazuje komunikaci s odpovídajícím přijímačem. Kdo vysílá protikladně, ten tedy navazuje komunikaci s protikladným – s lidmi, kteří jsou orientováni protizákonně, nebo s démony, či s jejich přísluhovači nebo také s dušemi, připoutanými k Zemi. Všechno vysílané je tedy zachyceno jemu odpovídajícím přijímačem. To, co je přijímáno, je tedy stejné nebo podobné tomu, co bylo vysíláno. Jestliže je takový záporný vysílač vybudován, má člověk tedy mnohé „vysílací stanice“, programy ve své duši a ve svém povrchním vědomí i podvědomí, pak je také v neustálém spojení s odpovídajícími přijímači, které opět vysílají. Tím je možné, že je takový člověk odněkud řízen, okupován nebo obsazen.

Zda se to může stát, závisí na postoji člověka, na jeho světě pocitů a myšlenek, na tom, co mluví a co dělá, na jeho přáních, vášních, agresích a moci-chtivosti.

Když takové komunikace plynou, tak provádějí démoni nebo k Zemi upoutané duše takzvané „VSTŘIKY“ – nebo se člověka zmocní a řídí ho pomocí jeho vlastních lidských sklonů tak, jak chtějí. To znamená, že démoni nebo k Zemi upoutané duše vkládají při tom svá přání a své chtění do komunikací člověka, a tím se ho zmocňují. Když to člověk protikladným silám dovolí, potom již v mnohém, co mluví a také koná, není sám sebou, protože už není pánem svého já. Pak je přísluhovačem nebo obětí. Oba jsou dodavateli energie pro stát démonů. Neboť bez negativních energií by démoni neměli žádnou moc.“ Poznámka zpracovatele: Dosud jsme používali v „Rozhovorech“ pojem LOUTKY, což jsou tedy jak PŘISLUHOVAČI, tak OBĚTI, kterých je nyní na planetě Zemi 3 miliardy lidí, 1,8 miliardy lidí částečně ovládanými a 1,2 miliardy lidí není loutkami vůbec.

894.9 Myšlenky a řeč, náhrada za ztrátu duchovní komunikace. „Ve vesmírném principu „DÁVÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ“, ve věčném bytí, myšlenka neexistuje. Bytosti v Bohu spočívají a pohybují se ve Všeproudu, v Bohu. Jejich „řeč“ je „Vesmírné slovo“, ZÁKON, Bůh, symfonie vesmíru. Když vysílají, potom dávají ze svého vesmírného vnímání jeden nebo více impulsů, kapky tedy ze Všeproudu, z oceánu Bůh. Impuls nebo impulsy jsou potom přijaty jinou Božskou bytostí, ke které byly vyslány. Projevují se v ní jako absolutní obraz. Duchovní bytost hledí a potom zároveň ví obsah impulsu, té kapky z oceánu Bůh, jenž je ZÁKON, Bůh: Rytmus, sférický zvuk vesmíru. Vesmírný princip zní: Vlož „slovo“, sférický tón, vesmírné vnímání, impuls, do Vše-ZÁKONA, Bůh – a přijmeš opět ze Vše-zákona, Bůh. První padlé bytosti ještě neznaly myšlenky. Ty vznikly teprve, když padlé bytosti nebyly mezi sebou jednotny a vytvářely mezi sebou tajemství. To, co nechtěly vydat, co však v pocitech existovalo, se stalo další frekvencí, „střední komunikací“, která se utvářela mezi pocity a stále se vylepšujícími zvuky a tóny: Stalo se myšlenkami. Na počátku měly první padlé bytosti ve svém protikladném principu jenom protikladný impuls – pocit – který vysílaly. V dalším průběhu pádu se staly padlé bytosti, jak již bylo projevováno, mezi sebou nejednotnými. Tím vypustily svého bližního ze svého nitra, neboť si navzájem nevěřily a vytvářely mezi sebou tajemství. Z nedůvěry a zamlčování vznikalo stále více takzvaných tajných komunikací. Jen těm, kteří měli jejich důvěru, sdělili odpadlíci to tajné. Během času vznikly z tajemství myšlenky, „střední vibrace“ mezi pocitem a zvuky, tóny. Padlé bytosti začaly nyní více a více myslet, a vyjadřovaly jenom to, co chtěly vydat. Z toho se tvořilo stále více zvuků, tónů, jež byly stále četnější, a vyvíjely se v řeč. Padlá bytost, která již nebyla ve svém bližním jako esence, jako nezištný potenciál lásky, musela být oslovena z vnějšku, protože vnitřní vysílání, duchovní komunikace, byla z velké části znemožněna.

Jak tomu bylo na počátku pádu, tak je tomu ještě dnes: Co by chtěl člověk říci, to vysloví; co nechce sdělit, tedy vyslovit, skryje ve svém myšlenkovém světě – a za určitých okolností mluví dokonce jinak, než myslí. Podle zatížení duše, podle programů, vznikalo v padlých bytostech stále více vrstev podkomunikací, neboť každý pocit, každá myšlenka, a každé slovo, jsou současně vysíláním i

přijímáním !!! Obklopují člověka. Jsou to jeho myšlenkové sítě – pletivo, do něhož se sám zapletl, a v němž se zachytil. Tyto myšlenkové sítě tvoří jeho „malý svět“, jenž sestává z jeho vlastního majetku a z jeho chtění být a chtění mít. Z lidského pocitu vlastní ceny – „já sám jsem si ten nejbližší“ – vznikl egoismus a zjištěnost.“

894.10 Vladychtivost státem démonů nezná žádných hranic. „Ovlivňování státem démonů se stále stupňovalo: Člověk, připoutaný ke světu a zapletený do sítí svých myšlenek, již nemyslí a nemyslel na Boha a na svůj původ. Ve svém egoismu zapomněl na velikou JEDNOTU a na svoje duchovní dědictví, na to bytí v sobě. Myslel a myslí jenom sám na sebe, na své blaho a na svůj hmotný vzestup, na majetek, uznání a moc. Následkem toho rozdělil Zemi na parcely a vládl a vládne nad nimi. Energie vladychtivých lidí, vztažených pouze na sebe, si brali a berou démoni. Část z ní používali a používají v tomto světě, aby se stále více lidí zapletlo do sítí svých myšlenek, svých podkomunikací. Démoni nemají před ničím úctu – a člověk, jenž se nechá svést, se jim vyrovná. Neváží si ani svého bližního, ani svých poblížních, zvířat, a také ani rostlin. Vladychtivost nezná hranic. Materialistický člověk, zapletený do svého sobectví, chce všechno ovládat. Člověk ovládá svého partnera, své děti, zaměstnance a dělníky; v dřívějších dobách to byli nevolníci, poddaní nebo otroci.“

894.11 Základní pravidla démonů, jejich přísluhovačů a jejich obětí. pravidlo: Chtít být jako Bůh.

pravidlo: Chtít uchvátit Bytí, Boha.

pravidlo: Chtít vlastnit říši, ve které absolutně vládne přepólovaný princip „VYSÍLÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ“

pravidlo: Chtít vládnout.

pravidlo: Chtít ovládat.

pravidlo: Chtít utlačovat.

pravidlo: Chtít zcela vyloučit Boha zneužíváním Jeho jména.

894.12 Důsledky démonsko – satanského principu „Rozděl, poutej a ovládej“. „Pomocí satanského principu „Rozděluj, poutec a ovládej“, vzniklého přepólováním vesmírného principu, se odpůrce vplížil i do bývalých prvotních obcí, jež vznikly po mém pozemském životě jako Ježíš Nazaretský. Udělal z nich instituci s vrchnostmi a poddanými. Taková instituce je na vnějšek orientovanou organizací s dogmaty, rituály a kulty. Démoni se neštíteli zneužít samo mé jméno, Kristus, pro nekřesťanské účely. Zneužívají ho ještě dnes a vytvářejí si tak závislé, kteří věří, že konají dobro a jsou křesťané, ve skutečnosti jsou však oběťmi démonů. Mnohé z institučních církevních vrchností nesplňovaly a nesplňují to, co jsem přikázal já, Kristus, těm svým jako Ježíš. Braly a berou mé učení a směšovaly a směšují je se svými lidskými názory a naukami, to znamená, oddělily je ode mne, Krista, a zřídily tím svoji konstrukci nauk a dogmat; zároveň vytvořily instituce, které tyto příkazy spravovaly, zavedly rituály, ceremonie a kulty, vydaly zákony a nařízení, a tím poutaly lidi, aby jim mohly

vládnout. Kdo je poslušen této sebevztažné konstrukci nauk a dogmat, kdo požadavky těchto vysoce postavených uznává a plní, je sám uznáván a obdařen od nich rovněž poctami, tituly a hodnostmi. Tito závislí lidé, jimž byl vtisknut instituční charakter, neuskutečňují BOŽÍ ZÁKONY, neboť v institucích nedosáhne uznání a vážnost ten, kdo stoupá vzhůru po Jakubově žebříku uskutečňování BOŽSKÝCH ZÁKONŮ, nýbrž ten, který dopomáhá instituci k pozemskému bohatství a vrchnostem k moci a uznání, který slouží jejich nekřesťanským machinacím.“

894.13 Dodavatelé energie. „Opěrným bodem, z něhož odpůrce bojuje proti Bohu, je Země. Je tak dlouho jeho teritoriem, pokud se lidé propůjčují jeho machinacím a těm jeho přísluhovačům, kteří splní jeho vůli. Tací lidé jsou poddanými a oběťmi, kteří odvádějí státu démonů a jeho nejvyšším pomocníkům energii, aby tito mohli opět další lidi svádět. Dostanou-li přísluhovači a oběti od státu démonů energie, aby na tomto světě dosáhli hmotného úspěchu, uznání a bohatství, pak musí za tuto pomoc opět odvádět energii státu démonů – podle hlavní zásady démonů a jejich přísluhovačů: „Dáš – li ty mně, pak dám já tobě“. Tyto dodávky jsou energie oněch lidí, kteří každodenně negativně myslí, mluví a jednají, kteří se mezi sebou hádají, kteří se navzájem chovají nevraživě, kteří své bližní ponižují, aby sami sebe povýšili, kteří se stavějí pýchou a vrchnostenským poblouzněním nad své bližní, kteří podporují války nebo války či boje jakéhokoliv druhu vedou, kteří zohavují, zabíjejí a pojídají zvířata, tím zvyšují své agrese, a potom je v daný čas vybíjejí v hádce nebo v boji. Všichni tito lidé jsou dodavateli energie pro stát démonů a jeho přísluhovače.“

894.14 Sedm zákonů neboli principů státu démonů.

1. démonský princip: Vytvářej nepořádek, hluky, mocenské struktury a vnější formy. „Také sedm základních sil Božích – pořádek, vůli, moudrost, vážnost, trpělivost, lásku a milosrdenství – přepóloval odpůrce pro sebe a pro své účely. Tím chtěl vytvořit svoji říši – a Říši Boží odstranit. Odpovídajícím způsobem má přepólovaný princip státu démonů, jeho přísluhovačů a obětí, také sedm zákonů, neboli principů: První princip démonů zní: Vytvářej nepořádek, jak v člověku samém, tak i na Zemi, aby Bůh nemohl již být lidmi vnímán. Vytvářej hluky, aby se člověk stále více orientoval na vnějšek a zapomněl na Boha, to nejniternější. Vytvářej instituce a vrchnosti, které se staví nad lidi a vládnou jim, jež se nechají uznávat a ctít jako panovníci a bohové. Vytvářej hodně ceremonií a rituálů, aby člověk měl stále podnět podřizovat se vnějšímu rituálu a ceremoniálu, a stále dbal toho, aby žádný rituál nebo ceremoniál nezapomněl, a v důsledku toho zůstal obrácen k vnějšímu světu. Vytvářej přísluhovače, aby se démonická struktura rozšířila. Tímto způsobem vytvořil stát démonů na Zemi svůj mocenský okruh svými bezprostředními i nepřímými přísluhovači a jeho

obětmi. Bezprostředním a nepřímým přísluhovačům dával a dává – podle jejich schopností a stupňů jejich obrácení k vnějšmu světu – moc vládnout nad lidmi, kteří se skláněli a sklánějí před Temnotou, před protikladným, a nechávali a nechávají se porobit. Toto se státu démonů dařilo a daří u mnoha lidí. Kritikům, kteří tento režim pranýřovali a pranýřují, bylo a je – ve jménu Boha, Nejvyššího – vsugerováno špatné svědomí hrozbou „pekelného trestu“ a „věčného zatracení“. Ze strachu se stávalo a stává více lidí dále obětmi, otroky, a tím příkyvovači. Aby se lidé stále více obraceli k vnějšku a zapomínali to nejniternější – klid, vznešenost, bytí, Boha, byl vytvořen strnulý systém vnějších forem: Sakrální úkony s předepsanými rouchy a pohyby, jež vyžadují od obětí odpovídající chování. Vykonáváním takovýchto vnějších forem byli a jsou mnozí lidé odvráceni a vzdalováni od nejniternějšího, od skutečného života, věčného bytí. Děti obětí byly a jsou již od kojeneckého věku patřičně programovány křtem, rituály a naukami – a jsou z nich vychovány oběti, takže v dospělém věku jsou ve svazku stejně smýšlejících. Rozvine-li oběť odpovídající schopnosti, vysílá-li masivní hmotná přání a má-li tento člověk sílu vládnout svým bližním, podrobit si ho a eventuálně zotročit, pak je z něho učiněn přísluhovač; neboť přísluhovači se stále znovu spojují se stejně smýšlejícími, aby našli další oběti a povýšili opět schopné oběti přísluhovače. Přísluhovači stanovili a stanovují obětem zákony, pod nimiž musí tyto často těžce strádat a pod jejichž tlakem potom musí myslet, mluvit a jednat. Z mnoha obětí nadělali přísluhovači „nevolníky“ a „otroky“, kteří pro ně museli vykonávat těžkou i nejtěžší práci. Jiní museli a musí splnit nejtěžší požadavky, aby mohli splnit uložené povinnosti. Přes největší úsilí démonů Bůh nemohl a nemůže být přemožen, neboť odpůrce nedokázal a nedokáže Říši Boží proniknout, protože jeho vyzáření – to znamená jeho vědomí – do té míry nedostačovalo a nedostačuje. Oproti tomu Boží záře, neomezený život, proniká všechno, co jest – i hmotu a mocenskou oblast odpůrce. KAUZÁLNÍ HODINY, Boží princip obrácený do protikladu, stále ještě TIKAJÍ – jenom dostaly tím, že se negativní princip vzepjal, jiné číslice a vyšší rychlost: Tyto kauzální hodiny, kolo znovuvtělování, se točí stále rychleji. Poměry na Zemi se stále zhoršují; lidé se stanou více nemocnými, agresivními a mocichtivějšími. Šroub lidského já se vytáčí ze závitu. Proto se jednoho dne kauzální hodiny pro vtělování nižších duší zastaví. Pak bude tomu takzvanému přízraku konec. Poznejte: Všemi těmito vnějšími účinky byli a jsou lidé stále více odvráceni od Boha. Některé instituce a vlády tohoto světa zneužívaly a zneužívají jména Věčného a mého jména, Kristus, aby vázaly oběti k přísluhovačům. Z neshody, jež na lidi byla a je často násilím a pod hrozbou nejtěžších trestů uvalena, vznikla a vzniká nenávist proti utlačovatelům. A z nenávisti vznikly a vznikají závist a nepřátelství. Ještě stále vyráží ze závisti, jež je jedním z kořenů lidského světa pocitů, myšlenek a přání, výhonky a květy. Každý si přeje a dychtí po tomtéž nebo po podobném, jako takzvaní mocnáři, ti bohatí a uznávaní. Tyto nároky nutí člověka šplhat stále výš po příčkách žebříku k úspěchu, žebříku chtít být, vlastnit a chtít mít. Pomocí všech těchto protikladných vln energie vznikaly a vznikají nepředstavitelně velké seskupené síly negativní energie. Tyto protikladné

energie, které stoupají od Země jako mračna, si bere stát démonů za své poskytování pomoci a rozšiřuje tím své teritorium na této Zemi. To znamená, on vezme energie přísluhovačů a obětí a použije část z nich k tomu, aby podnítil vysílače – tedy lidi, kteří protikladně cítí, myslí, mluví a jednájí – k dalším pokleskům. Tím je svádí ke stále větším příčinám. Démoni také nasazují za určitých okolností stejné energie opět u dodavatelů energie, aby ještě více rozdmýchali to, co již v nich a kolem nich probíhá, např. nevraživost, závist, nepřátelství a hádky. Řídí své oběti a přísluhovače tak, že tito stále znova stejné a podobné pociťují, myslí, mluví a jednájí. Tím je princip „Vysílání a přijímání“ udržován a rozšiřován. Přepólovaným principem „Vysílání a přijímání“ plynou nepřetržitě negativní komunikace. Pletivo těchto nesčetných komunikací probíhá následovně: Ze státu démonů plynou protikladné energie k přísluhovačům, od přísluhovačům k jejich obětem, od obětí pak k dalším lidem, kteří podobně myslí, žijí a usilují. Od přísluhovačů a obětí jdou opět komunikace k energetickým polím a k duším a ke státu démonů. Z toho vzniká pro člověka nepředstavitelně veliký protikladný energetický potenciál, vyvolaný bezpočtem negativně myslících lidí. Tento je státem démonů nasazován opět k dalšímu svádění. Do toku těchto komunikací démoni zavádějí takzvané vstříky, to znamená, zesilují tyto komunikace negativními energiemi, které odebrali svým přísluhovačům a obětem. Těmito vstříky do podkomunikací zesilují protikladný svět pocitů a myšlenek jednotlivých lidí. Tím posilují své přísluhovače a oběti, aby tito opět a opět stejné a podobné pociťovali, mysleli a mluvili a také odpovídajícím jednali. Jsou to ovšem stále energie takových lidí, kteří se svým negativním chováním k tomu propůjčují, tedy se jako přísluhovači obětují, čímž jim mohou být jejich energie odnímány. Já, Kristus, opakuji: Démoni by sami o sobě neměli žádnou energii ke svádění lidí, kdyby jim nebyli k dispozici dodavatelé energie, tedy lidé, kteří slepě používají, aniž by kontrolovali své myšlení, protikladný princip „Vysílání a přijímání“. Démoni také podněcují svět přání jednotlivce, aby tím podporovali jeho vášně. Nebo podněcují myšlenky závisti a nechávají je proměnit v nenávist a nepřátelství. Vkládají do již rozčilené mysli člověka myšlenky na ničení, drancování, války a pustošení. To všechno nejprve začne vstříky do negativních podkomunikací, do světa pocitů, myšlenek a přání jednotlivců, a do vášní, do komunikací závisti a nenávisti. Tak si vytvořil stát démonů na Zemi mohutný zdroj energie pomocí všech lidí, kteří démonům vědomě a nevědomě slouží – buď bezprostředně jako přísluhovači nebo nepřímě jako oběti. Tím vytvořil nepořádek na světě mezi lidmi, v institucích a vládách, v závodech, na pracovištích, v rodinách, v příbuzenstvech a v přátelských kruzích. Lidé se stále více navzájem vzdalovali a odcizovali. Tím vznikl pán a sluha, vládce a podřízený.

2. démonský princip: Podporuj svévoli a nejednotnost mezi lidmi. Vstříky do negativních podkomunikací lidí, do světa jejich pocitů a myšlenek, démoni podněcovali a podněcují lidské sobectví. Také k Zemi připoutané duše působí tímto způsobem na člověka. Důsledkem toho jsou rozkol a nejednota mezi přísluhovači, kteří byli od démonů zaopatřeni počtami, jmény, tituly a

prostředky. Démon si přeje nejednotnost – čímž vzniká boj o moc. Mocenský boj mezi přísluhovači je mocenským bojem gigantů. Každý by chtěl být ještě větší, dosáhnout ještě více uznání, dosáhnout ještě více hodností a být obklopen ještě více tituly. Každý by tedy chtěl být největší a každý by chtěl vládnout všem ostatním. Proto povstává jeden proti druhému; neboť každý chce porobit a ovládnout všechny ostatní, protože je každý proti každému. Člověk bezohledný a násilný, nesevdomitý, jenž má schopnost, svého bližního si podmanit, je od démonů ještě více energií zaopatřen. To znamená: Čím sobečtější a brutálnější člověk je, tím více prospívá státu démonů. Slabší jsou sváděni – také prostřednictvím jejich podkomunikací – a tak řízení, že se váží na přísluhovače, nechají se od nich omezovat, a tím se zařazovat do zástupu obětí.

Stát démonů dokáže ty své řídit. Dovolí, aby si velcí tohoto světa navzájem přihrávali pěkné žádoucí předměty, veliká sousta jako pozemky, peníze a zboží. I tehdy, jsou-li mezi sebou nejednotni – stát démonů je umí řídit: Za úctyhodný díl z velkého koláče Země plní svou démonskou povinnost: Vůli státu démonů. Aby do sebe ozubená kola protizákonnosti dobře zapadala, jsou oběti také patřičně využívány; často konají své služby zaslepeně. Aby získali stále více uznání a moci, šlapou přísluhovači směrem „dolů“ po obětech a podněcují je k dalším pokleskům tím, že jim např. dávají sliby, které nedodržují nebo vedou usilovné řeči, ale přitom myslí a jednají jinak. Démoni a přísluhovači usilují vždy o jeden cíl: Získat energii, dobýt uznání a moc, aby udrželi a rozšířili své teritorium, svou oblast moci na Zemi. V průběhu tohoto vykořisťování lidí a Země zvětšovala se stále více propast mezi přísluhovači, mezi pozemskými boháči a vysoce postavenými, a jejich obětmi. Následkem toho vzrůstala v obětech závist, neboť chtěly a chtějí žít stejně nebo podobně, jako ti vysoce postavení, uznávaní a bohatí. Oběti chtěly a chtějí rovněž majetek, uznání a bohatství; chtějí rovněž kousek půdy z velkého koláče Země, aby si na něm mohli zřídit – stejně jako ti velcí a bohatí – svůj dům, svoji parcelu, svoje vlastnictví. Aby dosáhli toho, co se nachází v jejich světě přání, pracovali a pracují u mocnářů tohoto světa. Pracují jako podřízení pod nadřízenými. Hrbí se a sami šlapou opět pod sebe, aby dosáhli toho, co je jejich veškerá touha: Kousíček Země, aby se potvrzovali sami sobě. Proto se šetřilo a šetří a odříkává, aby se postavilo své hnízdo, a mělo své vlastnictví. To malé já chtělo a chce stále víc. Proto se pachtí za svými vzory, za obdivovanými a bohatými tohoto světa. Mállokterí z těchto světsky orientovaných vědí o vnitřních hodnotách. Pro mnohé je životní náplní získávání vnějších prostředků. Požitky a rozkoše jsou si velmi blízké, obzvláště jde-li o to, dobýt ženu nebo muže jednoho ze svých bližních nebo mít současně více žen nebo mužů. Byli a jsou pak chováni jako „nevolníci“, kteří prospívají vlastnímu tělu. Toto všechno stupňuje sobectví, svévoli, která je poutem. To znamená: Co patří mě, to je moje, a to si k sobě připoutám všemi prostředky a možnostmi – avšak: Také mě to nutí, abych to bránil, třeba i válečným pokřikem a zbraněmi. Tím byly nakaženy také oběti, dělaly a dělají totéž. Lidé se poutají na lidi podle principu: To je moje, a to je tvoje. Lidé se poutají na peníze a majetek, na nabytý kousek Země podle principu: To je moje, a to je tvoje. Tyto vazby na lidi a věci vedou ke zlobě,

závisti, sporům a nenávisti. Tímto způsobem vznikají vždy znovu neshody, které mohou vést až k válkám. Při nepřátelství a hádkách se pociťuje, myslí a mluví hodně protichůdně – tedy se negativní vysílá a opět přijímá. Tím vznikají další negativní podkomunikace, jež se opět nabízejí ke vstříkům. Úmyslem bylo a stále je, aby ten, kdo ovládá hmotný svět, dostatek energie přijímal, aby tím mohl zavádět nové možnosti, jimiž by lidi více a více držel a rozšiřoval. Přísluhovači a oběti jsou tedy zdroji energie démonů. Nepořádek v člověku a kolem něho, hádky v manželství, mezi partnery, v rodině, na pracovišti a také mezi národy, to vše dodává odpovídající protikladné energie. Stejným způsobem podporují svévoli výstřelky přání, vášní, chtít vlastnit, chtít být a chtít mít – a uvolňují tím stále více protikladných energií. Démoni dosáhli u mnoha lidí toho, co chtěli: Mnozí si vytvořili svůj malý svět, který sestává z lidských pocitů, myšlenek, slov a činů, z přání, tužeb a vášní, z neústupnosti, závisti, sporů, nenávisti a nepřátelství. Každý se zapředl do svého malého já-světa a točí se jen kolem sebe – ve světě na sebe a pro sebe. Chce všechno jen sám pro sebe. Pracuje pouze pro sebe – a konečně, mluví také jen sám sebe. To je tedy jeho malý, nízký, vlastní já-svět. Takový člověk žije zapředen do tohoto negativního kokonu a vlastně živoří. Přitom zapomněl na svého bližního, svého spolučlověka, leda že tento mu má sloužit, to znamená, dělat pro něj to, co on sám nechce dělati. Jestliže jeho bližní není k tomu ochoten, je mu spíláno, je ponižován a nakonec zapomenut. Člověk, který něco požaduje, má jen tak dlouho zájem o svého bližního, pokud mu tento splňuje jeho vůli; jinak si ho sotva povšimne. Tak působí principy démonů „Rozděluj, poutej a ovládej“.

Rozdělení Říše pádu. Na počátku tohoto shonu, tedy na počátku pádu, padlé bytosti nepoznaly, že by si svým protikladným chováním jednou každá duše a každý člověk vytvořil sám svůj svět, a že nakonec suma veškerého chybného chování dá vzniknout mohutnému KAUZÁLNÍMU POČÍTAČI, jenž se skládá ze čtyř očištných rovin. Na tyto čtyři očištné roviny jsou napojeny tři rozvojové roviny. Jsou to přípravné sféry na ABSOLUTNO. Jako v nebi, tak je to také mimo věčného bytí: Každá rovina je obsažena v ostatních. Proto tedy existuje mimo věčného bytí, ABSOLUTNA, sedm krát sedm rovin (7 x 7). Obsahují nesčetná hrubohmotná souhvězdí a nesčetné od sebe se odlišující druhy vibrací jemnohmotných souhvězdí, které však nevykazují absolutní stupeň vibrací nebes.

KAUZÁLNÍ POČÍTAČ – TY ČTYŘI OČISTNÉ ROVINY – UKLÁDÁ DO PAMĚTI VŠECHNO PROTIKLADNÉ, CO SE NA ZEMI A V KAŽDÉM JEDNOTLIVÉM ČLOVĚKU DĚLO A DĚJE.

Já, Kristus, opakuji pro lepší porozumění: VĚČNÉ BYTÍ sestává ze 7 x 7 NEBES. ŘÍŠE PÁDU ze 7 x 7 ROVIN.

Jsou to 4 OČISTNÉ ROVINY a 3 PŘÍPRAVNÉ ROVINY; v KAŽDÉ ROVINĚ jsou opět obsaženy všechny ostatní jako podoblasti: OČISTNÉ ROVINY pořádku, vůle, moudrosti a vážnosti a 3 roviny rozvoje trpělivosti, lásky a

milosrdenství. Ve 4 OČISTNÝCH ROVINÁCH žijí odtělené duše. Podle stupně jejího zatížení je duše přitahována tou rovinou a těmi planetami, které odpovídají momentální vibraci duše, protože stejné přitahuje vždy stejné. Ve 3 ROVINÁCH PŘÍPRAVY NA ABSOLUTNO žijí duchovně rozvinuté duše, aby se opět naučily umět v celém jeho rozsahu používat ZÁKON LÁSKY. Poznejte: Kdo neplní vůli Boží, ten žije ve svévoli a plní vůli démonů.“ 3. démonský princip: Zapomeň na etické zásady – Usiluj o vědění – Podmaňuj si Zemi. Třetí princip démonů zní: Usiluj o rozumové vědění, o intelekt. Zapomeň na city a na etické zásady. Cvič svůj rozum, aby se tvůj život stal úspěšným. Hleď si jedině toho vnějšího, neboť existuje pouze hmota. Také nitro člověka sestává jen z nervů, svalů, kostí, šlach, tkání, cév, orgánů, tedy úhrnem: Z buněk. Pro člověka orientovaného na svět platí jen to, co lze vidět, vážit a měřit. Démoni byli a jsou vynalézaví: Oni ukládají – jejich přísluhovači a oběti tančí. „Tančí kolem zlatého telete“, kolem lidského já. Dychtí po penězích, majetku a uznání. Další vstříky démonů do podkomunikací lidí zní: nejrychleji dosáhneš peněz, majetku a uznání, když studuješ, analyzuješ a pro blaho lidstva vylepšuješ vnější věci, jež tvoji předkové již prozkoumali a vyzvedli coby pozemský poklad. Poslušní poslouchají. Myslí, že sami přemýšlejí – ale je prostřednictvím jich myšleno. To všechno vyžaduje energii. Démoni ji vkládali a vkládají – a poslušní poslouchají: Podmaňuj si Zemi. Také oběti, které myslí ještě v malých rozměrech, mají svou ctižádost a chtějí rovněž vysoko nahoru. Proto musí častokrát alespoň jeden z členů rodiny na vysokou školu, aby se stal pýchou rodiny. Ti poslušní začali bádát, studovat, analyzovat – a měli své úspěchy; neboť co byl kdysi volský a koňský potah, je nyní takzvaná dráha, automobil, letadlo a oceánský obr. Démoni ukládají a mnoho lidí poslouchá: Abys byl svým předkům a také sám sobě ke cti, navštěvuj učební místa, takzvané univerzity, k dosažení základního intelektuálního vybavení a odborných znalostí, aby ses stal vynálezcem, vědcem, teologem nebo něčím dalším – člověkem, pracujícím hlavou (nikoli především srdcem – pozn. zpracovatele), jenž je s to všechno rozebírat, aby přišel na nejhlubší tajemství Země a Vesmíru. Potom si podmaňuj Zemi, objevuj a prozkoumej další tajemství Země a její dosud skryté poklady a vynalézej potřebné stroje, abys tyto poklady mohl dobývat a transportovat. Tak vznikly takzvané vrtné věže a těžní zařízení pro dobývání surovin, pokladů zemské říše. Vznikaly a vznikají takzvané velkozávody, továrny, v nichž je nerostné bohatství zpracováváno na množství protizákonností. Vznikaly a vznikají atomové elektrárny a spalovací zařízení. K tomu jsou zapotřebí velké strojní komplexy a odpovídající množství surovin a energie. Bylo by přece možno, tak to přicházelo a přichází z energetických zdrojů démonů, dobýt i souhvězdí a podmanit si Vesmír. Vynálezci a vědci začali znovu tanec kolem zlatého telete a kolem démonů, kteří k tomu dodávají impulsy a energie. Tak vznikly a vznikají letadla a rakety, družice, kosmické kluzáky a takzvané kosmické základny. Vznikla a vznikají rozsáhlá výzkumná střediska, v nichž nadále opotřebovávají své mozkové buňky ti, kteří jsou upjati na svět a programují svůj rozum představami, jak podniknout další kroky k dobytí Vesmíru (opět násilí – pozn. zpracovatele). To a ještě mnohé démoni ukládají a lidé jim na to naletí. Také

oběti jsou uchváčeny tím, čeho dosáhli vynálezci a vědci a horlivě finančně přispívají k tomu, aby intelektuálové, mozkoví pracovníci, mohli zdokonalovat svá díla. Ti se stanou znávanými a bohatými a lidé si jich cení a jsou dokonce vychvalováni jako dobrodinci lidstva. Bádají a stále vynalézají novinky, které mají život na Zemi učinit pohodlnějším a krásnějším – současně vynalézají jejich válečné prostředky, kterými může být pozemský život zničen. Tak si démoni vyhledávají své odpovídající nástroje mezi lidmi a vkládají do nich přepólovaný princip, jenž je proti Bohu: **Buď intelektuální, a usiluj o vnější hodnoty, místo abys byl moudrý, rozvážný a obrácený do nitra. V tom všem je princip Boha přepólován. Bůh pravil těm Svým: „Podmaňujte si Zemi“, a On, veliký Vše-jediný, tím mínil: Měj v úctě život na Zemi a važ si ho, neboť je to živý organismus, který tě živí, ó človče. Měj v úctě život na Zemi a važ si ho, neboť zvířata, rostliny a nerosty chtějí sloužit tobě, tomu ušlechtilému a čistému v tvém nitru. Proto buď v JEDNOTĚ s tím velikým ORGANISMEM ZEMĚ ! Každá životní forma pociťuje – a ty nosíš v sobě esenci všech těch forem, všeho bytí (jsou to také všechny naše inkarnace – pozn. zpracovatele). Važ si tedy toho velkého ORGANISMU ZEMĚ, a budeš jako člověk vlastnit všechno, čeho je ti zapotřebí, a bude se ti dobře dařit na Zemi. To je princip Boží. Také následující výpověď Boží byla démony přepólována. Bůh mluví k těm svým: „V tvém nejhlubším nitru je bohatství nekonečna, hojnost Vesmíru. Dosáhla-li tvá duše stupeň čistoty Vnitřního života, pak vyzařuje čistotu, bohatství a hojnost. Potom budeš na Zemi vlastnit všechno, čeho je ti zapotřebí – avšak nikoliv jediné pro tvé osobní blaho, nýbrž pro blaho všech, neboť jsi dítě nekonečna a dědic veškerého bytí. Nepotřebuješ nic ke svému vlastnímu prospěchu, aby sis potvrdil své nízké já – vlastníš všechno, protože jsi vše ve všem.“ Démon promlouvá a používá přitom pravdy, slov Věčného: „Bůh by chtěl, abys byl bohatý a uznávaný, abys žil v hojnosti, a aby se ti dařilo dobře. Proto vlož obrazy svého přání: Bohatství, uznání, moc a blahobyť. Čím víc můžeš dostat z velkého koláče**

Země pro svou osobu, tím lépe se ti bude dařit. Tak, jak vkládáš, tedy vysíláš, tak budeš i přijímat. Vysílej – a vysílej stále znovu, a zesiluj svá přání ve svých pocitech a myšlenkách. To, co nosíš ve světě přání ze svých pocitů a myšlenek, ti bude splněno. Já ti to dám, náleží ti to, protože jsi dítě Vesmíru.“ Já Kristus vysvětluji: Kdo se nechá tímto nebo podobným způsobem svést, ten obdrží od státu démonů to, co vysílá a nosí ve svých pocitech a myšlenkách; avšak stane se tím poddaným a závislým. Téměř nepostřehnutelně se uskutečňují tyto vstříky, neboť démon mluví „sladce“, ale myslí pouze na sebe: „Daruji ti všechny poklady tohoto světa, jestliže padneš na kolena a budeš mě vzývat jako boha a dárce.“ Bůh je neosobní Bůh a dává také těm Svým neosobně, to znamená podle stupně čistoty duše. Nedává však jednotlivému člověku k jeho vlastnímu užitku, nýbrž jeho prostřednictvím dává všem – neosobně. Každý obdrží od Boha tolik, kolik je schopen podle svého rozvinutého duchovního vědomí přijmout a předat dál. Žádný člověk NESMÍ na sebe vázat bohatství, peníze a majetek. To je démonské a nikoliv Božské.

Boha nelze studovat. Také touhu ještě bdělé duše démoni vědomě využívají a ukládají lidem, kteří hledají Boha rozumem, že musí například „Boha studovat“. Tak mnohý člověk věří, že může studiem teologie Boha prozkoumat a poznat, kdo ve skutečnosti je. Boha nelze studovat. Proto se naskytá otázka: Kterého boha se studuje? To není ten Věčný, Všedobrotivý, Moudrý Otec, Stvořitel nebe a Země – Věčný Otec, ten Svě děti nepodněcuje k tomu, aby Jej studovaly, a k tomu, aby se učily, co si lidé ve svých představách za 2000 let o NĚm navymýšleli. On by chtěl Svě děti vést k tichu a k obrácení do nitra, k rozvážnosti a k nezištné lásce, k pořádku a k nezištné vůli, k Božské moudrosti a k tomu bytí, jež je ve všech věcech – a tím k jednotě se všemi lidmi, zvířaty, rostlinami a nerosty, ba s celým Vesmírem. Bůh promlouvá k těm svým: Bud' moudrostí ze Mne. Největší bud' mezi vámi nejpatrnější. Bůh promlouvá k těm svým: Obrň se ctností a božskou etikou a morálkou, a bud' bratrem, sestrou mezi bratry a sestrami. Bůh promlouvá k těm svým: Žij s přírodou, a ty žiješ ve Mně, a bude se ti dařit opravdu dobře na Zemi a také jako duše na onom světě. Bůh promlouvá k těm svým: Po tomto pozemském bytí vejdeš pak přiměřeně tvému duchovnímu vývoji do nebes, do bytí ve Mně, v Bohu. Co mají tato slova společného s teologií?

Bůh nemůže být zkoumán a studován. Co lze studovat, není nikdy Bůh, nýbrž odpovídá přepólovanému principu: Chtít být jako Bůh nebo Jeho zástupce. Opravdový mudrc není onen intelektuál, nýbrž: Ten je opravdově moudrý, kdo spočívá v Bohu. Boha nelze studovat, může být pouze poznán. Kdo chce poznat Boha, Věčného, musí jít cestou sebepoznání k poznání Boha. Tyto kroky se naplňují z vnějšku dovnitř. A kdo by chtěl následovat tohoto Dobrého pastýře, musí upustit od opojení světa a putovat do nitra a vidět sám sebe jako chrám Boží. A kdo udržuje vlastní chrám v čistotě, ten nepotřebuje žádné vnější chrámy, žádná dogmata, rituály a ceremonie. Přebývá v Nejsvětějším, v Bohu, a je také Bohem veden. Jeho pocity jsou šlechtné a čisté; jeho myšlenky vstupují více a více do Božího proudu a stávají se perlami v oceánu Bůh, jež jsou pak Jeho impulsy, Jeho slovy.

4. démonský princip: Bud' neústupný – Prosazuj se – Braň tvrdošijně své já. Čtvrtý princip démonů zní: Bud' neústupný, prosazuj se, a braň tvrdošijně své já. Démon vysílá do svého teritoria – a ti jeho přijímají a poslouchají: Prosazuj svá přání a svou vůli s důrazem a tvrdostí, a uvědom si: Co jsi po všechna ta léta studoval a co sis osvojil – to je pravda. Zůstaň proto vůči lidem ve svém okolí důsledný, neboť ty to víš lépe. Zastávej své zájmy a bojuj – pokud možno zbraněmi, abys hájil sebe a všechnen svůj osobní majetek. Bojuj proti všem svým nepřátelům, a když myslíš, že je tvoje vlast ohrožena, vytáhni i do boje, abys ji bránil. – „Vlastí“ nazývá démon teritorium Temnoty. Poznejte: Kdo delší dobu, eventuelně po mnoho let, propůjčoval a nadále propůjčuje své uši a svá ústa odpůrci, ten se mu upíše a stane se NÁSTROJEM Temnoty. Čím častěji člověk je ovládán agresí, vášní a vášnivými přáními, je beze sebe nebo ovládán pýchou, odmítáním svých bližních nebo ovládán svou potřebou se uplatnit a touhou po majetku, tím rychleji bude od nižších k Zemi upoutaných duší obklopen nebo

obsazen tzv. parazitní duchové – pozn. zpracovatele). Takový člověk pak už není sám sebou. Není to už potom ani jeho duše, která jím působí; jsou to pak jiné duše, duše připoutané k Zemi (nízké duše – pozn. zpracovatele), ve kterých jsou případně účinné démonské povahové rysy. Proniknou člověka a vycházejí a vcházejí v něm, „v jeho domě“ – jak je jim libo. TÍM SE STAL ČLOVĚK HRACÍM MÍČEM NEGATIVNÍCH SIL. Bude ovlivňován svým světem svých pocitů, myšlenek a přání, svou pýchou, svou zlomyslností, a vášní přes závist, nepřátelství a spor, tím co není očištěno se svým bližním, tím bude pak ovlivňován. Tyto komunikace jsou pak dušemi ovlivňovány nebo obsazeny. V průběhu událostí pádu se nízké já jakoby převrátilo a převrací: Kdo je „bez sebe“, ten už není „v sobě“, a kdo je mimo sebe, ten dává svůj dům, své tělo, k dispozici jiným silám. Poháněni dychtivostí po moci, ctižádostí, závistí, lačností po majetku a chtěním být a mít, bojují mnozí proto, aby dobyli uznání, bohatství a moc. Tak se dostávají mnozí lidé, kteří již nejsou pány sami sebe, i do čela národa. Mnozí z nich jsou dokonce toho přesvědčení, že konají dobro i tehdy, když vyzývají k boji proti jiným národům, přepadají sousední národy, vypleňují je, berou lidi do zajetí, ukládají jim tresty nebo dokonce – s válečným pokřikem, že prý to jsou jejich nepřátelé – vraždí. Lidé jiné kategorie, toužící po moci, přivlastňovali a přivlastňují si právo násilím obracet ostatní lidi na křesťanskou víru, nebo jim pomocí křtu novorozenců nuceně vtisknou pečeť církevní instituce se vším, co lze pod tím rozumět. Mnozí z těchto zaslepených vůdců, kteří stojí v čele národů nebo náboženských institucí, se nestyděli a nestydí mluvit o míru, aby prosadili své válečné záměry. Hlasitý křik o míru je nebezpečný, jestliže člověk nemá ve svém nitru a ani ve svém okolí míru, jestliže žije se svými bližními, ba dokonce s celými národy v nepřátelství. Neboť potom má něco jiného v úmyslu – neboť ti, kteří ho ovládají, zamýšlejí pomocí něho něco jiného. Démoni vnukávají svým přísluhovačům a obětem další impulsy: Tvrdošijně a důsledně musíš prosazovat své záměry a zavázat si své bližní na mnoho let povinnostmi prostřednictvím takzvanými nájemními a pachtovními smlouvami. Jen tímto způsobem si vytvoříš pro sebe a také pro svoji rodinu jistotu. Poznejte: Stát démonů bude tak dlouho ovládat své poddané, až tito budou sebezpoznaním podníceni k odporu, nebo až budou přísluhovači a oběti podníceni nemocemi nebo ranami osudu k přemýšlení. Když přísluhovač nebo oběť se stanou neschopnými, nebo když zneužitě lidské tělo onemocní, pak stát démonů tomuto člověku přestane dodávat energii (neplýtvají energií – pozn. zpracovatele). Přenechá ho jeho osudu. Přitom se neohlíží na to, že mu jeho přísluhovači a oběti kdysi sloužily. Existuje velice mnoho nástrojů Temnoty. Skoná-li fyzické tělo jednoho z těchto nástrojů, pak náleží duše prozatím nejprve státu démonů. Neboť ten bývalému člověku dopomohl k moci, uznání, slávě, bohatství nebo k úspěchu. Pro duši to znamená, že je v rukou démonů a jejich přísluhovačů. Jedno z mnoha pravidel státu démonů zní: Já jsem ti propůjčil energii – nyní mi ji vrať tím, že se za mne zasedíš svým dalším vtělením. – Světsky zaměřená, na stát démonů vázaná duše, je potom demony řízena k dalšímu vtělení s určitým satanským úkolem. Tento úkol má pak člověk na tomto světě provádět od toho věku, ve kterém je schopen rozlišovat mezi dobrem

a zlem. Je potom nástrojem Temnoty a musí sloužit démonům dvacet, třicet, čtyřicet nebo ještě více pozemských let – když nedokáže důsledně se obrátit a satanský princip „Rozděluj, poutej a ovládej“ s Mojí silou Krista, znovu obrátit. Takoví lidé jsou také v našich vládách a důležitých řídicích institucích – média, průmysl atd. – čtenář by je již měl snadno odhalit a identifikovat, kteří rozdělují (někteří politikové např. Československo, ale i lidi pomocí ekonomických a karieristických nástrojů), poutají a ovládají (včetně vynucování pozornosti na TV obrazovkách) – pozn. zpracovatele.

5. démonský princip: Buď nespokojený – Štvi se a popoháněj sám sebe i ostatní k nadměrné aktivitě – Pozoruj špatnosti svých bližních. Pátý princip démonů zní: Buď stále nespokojený: Štvi, hoň a pronásleduj své bližní negativními pocity a myšlenkami. Poháněj je neustále k nadměrné aktivitě, aby i oni zůstávali v trvalém napětí, ve zmatku a stresu – a byli rovněž netrpěliví vůči svým bližním. Démoni vysílají své impulsy do tohoto světa, a jejich podřízení poslouchají: Popoháněj sám sebe k nadměrné aktivitě, také své podřízené a všechny, jež jsi k sobě připoutal – neboť vyměřen je čas, ve kterém můžeš nabýt to, co považuješ nyní a také pro své stáří za žádoucí. Jestliže jsi pro sebe osobně dostatek získal, pak můžeš ve svém stáří to, co jsi nahromadil, klidně užívat. Démoni vysílají do tohoto světa – a mnozí poslouchají: Všímej si špatností svých bližních, neboť všichni myslí jen na jedno: Tě utlačovat, vykořisťovat a eventuálně uloupit ti tvoje těžce vydané. Proto si nepřipouštěj „slabost“ dobroty, shovívavosti a trpělivosti. Nebuď tedy žádný slaboch, nýbrž buď mužný, bojuj za své výhody a za uznání své osobnosti. Démoni vysílají dále: A když ti zkříží cestu takový upřímně věřící, jenž je společen s dobrem, shovívavostí a trpělivostí, pak ho zpracuj svým školeným a vybroušeným rozumem tím, že „sladce“ mluvíš a „kysele“ uvažuješ, chtějí ho oklamat, neboť on nezná, neslyší a nevidí tvé myšlenky. Poznejte: Takovými a podobnými metodami pracuje můj odpůrce. Ale rámě věčného Otce a také moje rámě, rámě Kristovo, dosahují dále. Sahají až do tohoto světa, aby vyvedly všechny lidi dobré vůle. Paže démonů však nebes nedosahují – ani do přípravných rovin, v nichž žijí duchovně vyvinuté duše, aby se připravovaly na nebesa, na věčné bytí. Paže démonů sáhnou ještě ojedinele do třetí a čtvrté očištné roviny – dále však ne. Čtyři očištné roviny tvoří kolo znovuvtělení. V jeho paprscích mají démoni své ruce. Zcela pozvolna je jim však přístup na duše a lidi zabráněn, protože se Země očišťuje od negativního, tj. démonského principu. Důsledkem toho budou pak stále méně těžce zatížené duše moci přistupovat ke vtělení. Protože prasíla silněji vyzařuje (vstoupili jsme v lednu 1998 do fotonového pásu – pozn. zpracovatele), točí se kolo znovuvtělování ještě stále velmi rychle, aby byla dána možnost těžce a velmi těžce zatíženým duším se jako lidí rychleji očistit (jinak se jako pralidé budou očišťovat stovky a tisíce dalších inkarnací - pozn. zpracovatele). To je opět projev milosti Věčného vůči Svým dětem – ať jsou démoni, přísluhovači nebo oběti. Tento intenzivní vliv záření prasíly a rychlé otáčení kola znovuvtělování umožňuje duším a lidem – také démonům – obrátit k Bohu v

krátkosti. Pro stát démonů to ovšem znamená, že může působit jen omezeně, aby mohl řídit své přísluhovače a oběti. Rychlým otáčením kola znovuvtělování stanou se příčiny v krátkých cyklech účinnými; proto ONEMOCNÍ STÁLE VÍCE LIDÍ (dnes v roce 2000 je např. v české republice pouze 2 % lidí zcela zdravých, 98 % lidí je méně či více nemocných – viz předchozí sdělení – pozn. zpracovatele). Nemocí a utrpením stane se leckterý člověk LÉPE CHÁPAJÍCÍM a je podnícen přemýšlet o změně svého myšlení a života. Tento silnější vliv záření centrálního praslunce umožňuje stále více lidem a duším obrátit se k duchovnímu, Božskému životu. Poznávají, že se musí zřici se odpůrce bohulibým životem a naplňování sedmi základních sil Božího zákona, od pořádku až po milosrdenství. Proto jde stále více lidí cestou do nitra. Snaží se svou silou, Kristovou silou, přepólovat těch sedm zablokovaných základních principů, aby se tak přiblížili původu, sedmi základních sil nebes. Úplně pozvolna zanechávají poutníci na Vnitřní cestě protikladného vysílání – a proto již také nepřijímají to satanské. Materialistický svět je toho názoru, že se blíží ke svému vrcholu, ke sjednocení národů. Tento rozsáhlý násilný akt Temnoty je však jenom posledním pokusem dostat koráb světa opět na patřičný kurs. Tato akce je vztažena k vnějšku, nespočívá však na vnitřní bázi – na bázi vnitřního míru a pravdivého společenství. Mezitím však KAUZÁLNÍ POČÍTAČ vyzařuje data, příčiny, a kolo znovuvtělování vede k inkarnaci ještě mnohé, kteří dojdou sebepoznání a obratu. Tento silnější vliv záření prásily je dobrota, mírnost, láska a trpělivost Věčného ve mně, Kristu, aby bylo všem duším a lidem umožněno až do konce obrácení do svobody a krásy Boží. Boží láska, dobrota, shovívavost a trpělivost jsou bezmezné. Všechno čisté se dává darem a sklání se v lásce k tomu dosud nečistému, aby se stalo čistým, nezištným a dobrotivým a opět našlo cestu zpět k původu, k nezištné lásce.

6. démonský princip: Sebeláska obšťastňuje. Šestý princip démonů zní: Sebeláska ti přináší pocit spokojenosti a štěstí. Čím více lidí tě osobně milují, tím budeš šťastnější. Démoni vysílají následující impulsy do tohoto světa: Sebeláska by měla být tvým nejsilnějším osobním magnetickým přáním. Tím na sebe připoutáváš lidi, které přitahuješ na sebe. Milují tě potom tak, jak ty si přeješ. V tělesném spojení nalézáš co potřebuješ, lásku. V pohlavním milostném životě dosahuješ vrcholu lásky. Čím více stupňuješ tělesnou lásku, tím šťastnější budeš. Nevěř emocionálním lidem, kteří mluví o nezištné lásce. Láska, která se nezištně oddává, je klamná. Na ni naletí jen slaboši. Proto nebud' slaboch. Vezmi si lásku; potřebuješ ji pro své pozemské blaho. Svými vstříky do podkomunikací nepořádku, svévole, intelektu, povyšování se, netrpělivosti, stresu, nepřátelství, nenávisti nebo závisti napínali a napínají démoni nervový systém člověka jako LUK. Při každém selhání člověka zesílí démon strach ze selhání, a při každém vítězství nad některým ze svých bližních posílí pocity velikosti, hrdinství, odvahy a pýchy. Ať slabost člověka nebo zdánlivá síla, ať vítězství, hrdinství nebo nepřátelství, hádka, stres, závist nebo pohrdání – všechno démon využívá, aby nervový systém člověka stále více napínal a člověk se stále častěji

uvolňoval v rozkoši. To vedlo kromě jiného k sobecké tělesné lásce: Muž vezme k ukojení svých choutek ženu a žena vezme k ukojení svých choutek muže. Toto uspokojování chtíčů nazývali a nazývají potom láskou. Tato sobecká láska se opět zvrhne v chtění vlastnit, chtění být a chtění mít. Sobecká láska může být za určitých velmi sladká, protože člověk pro sebe dosahuje toho, co slouží jeho sobecké lásce, jeho lásce k jeho já. Mnoho lidí prahne po uznání a také po podpoře ve svých bližních. Kdo jim v tom vyjde vstříc, ten je jimi tak milován, jak je toho jejich sebeláska schopna: Lichotí člověku a dělají to, co ten od nich žádá. To je sobecká láska nebo sebeúčelná láska, ne však láska nezištná, láska Boží. Co je to za lásku, jež si hledá jen sobě rovné a odmítá všechny, kteří netáhnou sobecky za stejný provaz sebelásky? To nemůže být nikdy láska Boží, ani láska k bližnímu, nýbrž opět přepólovaný princip: Miluješ-li ty mne, pak miluji já tebe. Nemiluješ-li ty mne, pak já tebe nemiluji také, potom jsi pro mě nezajímavý; můžeš jít. Kdo nepřináší oběť sebelásce svého bližního, ten přijde před tribunál lidského já jako sám od sebe: Pocity, myšlenkami a slovy je tento bližní potom souzen, ponižován a vyloučen. To je sebeláska, egoismus, jenž nezná žádné milosrdenství a dobromyslnost. nezná ani toleranci, porozumění a snášenlivost. Postupně byla od nepořádku přes svévoli, intelekt, bezcitnost, netrpělivost a sebelásku přepólována i sedmá základní síla Boží.

7. démonický princip: Buď nemilosrdný – Zabíjej a vraždi pro právo – Kdo svou pravdu obhájí, je silnější. Sedmý princip démonů zní: Buď nemilosrdný a neústupný k lidem, zvířatům, rostlinám i nerostům. Buď a zůstaň zabiják a mstitel. Zabíjej, vraždi pro právo, neboť ty máš mít pravdu. Démoni vysílají a přisluhovači a jejich oběti přijímají: Spravedlnost je slabost. Spravedlivý je shovívavý, a proto slabší a slaboch. Proto právo nad spravedlnost. Buď nemilosrdný, buď neústupný, buď panovačný – potom budeš ty ten silnější. Proto zabíjej lidi a zvířata pro správnou věc. Zabij člověka ve válce, když tě se zbraní napadne, a obětuj ho dřív, než on obětuje tebe. Poznejte: Ve skutečnosti je člověk, který tak myslí a jedná, již dávno obětí, neboť je nejmilejším dítětem démonů a jejich přisluhovačů. Takový člověk se také neštítí obětovat zvířata, neboť on, nesvobodná oběť, si ani neváží svobody všech těch, kteří mu zkrátí cestu. A tak kříží ostrí nejen jemu podobnými, nýbrž vztáhne ho i na nevinná zvířata. Zabíjí je a obchoduje se i s jejich mrtvolami, které prodává k požívání nebo si z nich SÁM STROJÍ DOBROU MRŠINOVOU HOSTINU. Mnoha různými způsoby vykořisťuje přírodu a zabíjí také ji: Tak učinil Zemi z velké části neplodnou. Všechno, co se mu již nezdá potřebné, nechá neuváženě ležet na zemi. Takzvané jedovaté chemikálie a atomový odpad jsou odváděny i do vodních toků; takzvané zplodiny z automobilů a továren znečišťují atmosféru. Milosrdenství samaritánovo vysvětlili démoni a jejich přisluhovači takto: Mezi nesčetnými klinikami této Země dali zříditi i takové, ve kterých se s lidmi zachází podobně jako se stroji. Tam posílají také své nemocné a – pokud je vtělený démon – také sami sebe. Lékaři se pak starají o to, aby bylo nemocné tělo dáno opět do pořádku. Jakmile je opraveno, bude člověk dále hřešit; neboť na to, že všechny příčiny nemocí se nacházejí v duši, se myslí

zřídka. Ve skutečnosti by měla být nemoc pro člověka brzdou: Má být podnícen k zmoudření a pohnut k obratu ve svém myšlení a konání. Mnozí lékaři však mají pro své bližní jenom skalpel, a tak se děje na mnohých operačních stolech něco podobného, jako na jatkách, kde jsou zvířata upravována na potravu, nebo v laboratoři, kde zvířata slouží jako pokusné objekty. Na operačním stole je nemocnému, podle druhu nemoci, vyříznuto to, co se zdá být nemocné nebo zdánlivě vedlo k nemoci. Rozdíl mezi zvířetem na jatkách a člověkem na operačním stole je ten, že člověk je opět zašit a pokud možno udržován při životě a nepožíván jako zvíře. Avšak nejen zvíře, nýbrž v přeneseném smyslu i člověk je požíván: Požívání člověka pokračuje, podle nemoci, jiným způsobem. Protože příčina nemoci v duši nebyla odstraněna, stravuje nemoc člověka dál a nakonec ho pozře. Skonal-li člověk, ta hmotná schránka, pak nepomohli ani operace, ani léky. Protože se lékaři během svého studia neučili, že příčiny všech nemocí se nacházejí v duši, nemohli nemocnému skutečně ano operací, ani léky pomoci. Ve skutečnosti byl nemocný obslužen pouze lékařovými odbornými znalostmi vzdělání, které si osvojil za studia medicíny a eventuálně vylepšili některými praktickými zkušenostmi. Trouchnivější schránka je pohřbena. Po delší době zanikne vše co bylo, v průběhu všedního dne, bývalý člověk je zapomenut.

Pouze Kristus vyvede duši a člověka ze zákona setby a sklizně a ze spárů odpůrců. Ale kam odešla jeho nesmrtelná duše ? Je na tom místě, kterým byla podle stavu vědomí přitahována. Toto místo si tedy člověk zvolil sám: Svými pocity, svým myšlením, mluvením a jednáním si předem udal místo určení pro svou duši. Tam žije, a odtud přichází opět do pozemského šatu, jestliže v říši duší se jako duše málo očistila. Kde bude potom ta inkarnovaná duše, nový člověk ? Eventuálně půjde duše opět do té rodiny, ve které žila dřív jako člověk. Nebo inkarnuje v pozdější době a je pak případně dítětem svých bývalých dětí. Co nebylo vymazáno, musí být vymazáno.

Co nebylo odstraněno, musí být odstraněno. Co nebylo poznáno, musí být poznáno. A co není usmířeno, to musí být vytrpěno. Kolo znovuvtělování se točí a přivádí duše ke vtělení. Budou jako lidé opět tam, kde ještě musí poznat a očistit své příčiny. Vracejí se tak do těch rodin a k těm lidem, se kterými ještě musí leccos urovnávat. Popřípadě se vracejí opět i do těch zdí, v nichž zavinily něco hrozného. Nebo jdou k těm místům, na kterých kdysi surově zabíjely zvířata. Nebo jdou na ta místa, kde nyní leží země ladem, dříve však byla úrodnou půdou, kterou ve svých předešlých inkarnacích učinily neplodnou. Tam potom hladovějí a strádají a případně žebrají o chleba u těch lidí, kterým kdysi chleba odepřely a půdu vyvlastnily. Rozličně působí ZÁKON SETBY A SKLIZNĚ a na každého přijde to, co sám zasel. Cesta ke štěstí a vnitřní spokojenosti znamená: POZNEJ SÁM SEBE – A OBRAŤ SE ! Pouze já, Kristus, jsem cesta, pravda a život. Nikdo nepřijde k pravdivému Bohu, našemu věčnému Otci jinak, než skrze mne, Krista, Spasitele všech duší a lidí, vládce Říše Boží na Zemi. Hodiny démonů, jejich přísluhovačů a obětí jsou sečteny. Já, Kristus, ODKRÝVÁM stále více působení státu démonů a jeho přísluhovačů. Vyvedu všechny ty, kteří jim padli za oběť, a kteří se nechají zachránit, ven ze

spárů principu „Rozděluj, poutej a ovládej“. Učím lidi obrácení a vrácení se do jejich nitra tak, že se opět poznávají coby chrám Boží, v němž přebývá Duch Věčného. Pak již není potřeba žádných povrchností jako dogmat, ceremonií, rituálů a kultů. Potom již není potřeba ani dómů a chrámů, vyzdobených zlatem a cennostmi. Kdo má slova slyší a plní je, stane se opět chrámem Jediného, Svatého, a bude opět spočívat v Bohu, protože se stal ZÁKONEM BOŽÍM. Kdo plní zákon jediného, princip „Spojuj a bud’“, ten je opět v Jednotě se svým bližním a se světem zvířat, rostlin a nerostů. Všichni, kdo žijí v Bohu, si podmaňují Zemi v lásce a budou pozemskou říši vlastnit v lásce, neboť oni jsou ti mírumilovní. Pak je odpůrce spoután, a kolo znovuvtělování se pro těžce zatížené duše zastaví. Vede potom na Zemi ke vtělení již jen světlé duše. Ony naplní v pozemském šatě jednotu a bratrství. Mezi lidmi pak již nebude společenských rozdílů. Potom platí na Zemi jediný, ABSOLUTNÍ PRINCIP NEBE: „Spojuj a bud’ – neboť ty jsi bytí, zákon nezištné lásky.“ Já, Kristus, jsem potom vůdce lidí a jejich bratr a vládce Říše Boží na Zemi – a nastane mír. V místech očisty ale probíhá vše – jako kdysi na Zemi – dále; avšak démoni nemohou již mít žádný vliv na duše, protože Země, jejich teritorium, se jim vymkla z rukou, a oni nemohou tam prozatím odesílat žádné nástroje. Tím jsou jim odebrány až do konce Říše míru také jejich zdroje energie a jejich nástroje, neboť tak dlouho nebudou již lidé, z nichž mohou odnímat energii, nebo kteří se od nich nechají zneužívat jako nástroje, až skončí Říše míru, Říše Boží na Zemi. Pomocí dobroty, lásky a milosrdenství Božího jsou duše v místech očisty – podobně jako kdysi lidé dobré vůle – vedeny sebepoznáním, třibením a čištěním duše k poznání Boha a k synovství v Bohu. Vycházejíc od Země, pád skončí – i když po Říši míru Ježíše Krista, která je také nazývána Tisíciletou Říší Boží, satanství ještě jednou krátce vzplane. Po návratu všech duší do Říše Boží bude potom opět všechno sjednoceno v Bohu – který byl a jest a věčně bude, spravedlivý Vše-Jediný, Bůh, Otec všech Svých dětí. Alfa i Omega ve mně, v Kristu. Alfa a Bytí ne věky v Bohu A ve mně, v Kristu, Spoluvládcí nebes, na věky věků.“

895. Vedoucí myšlenka pro každý den od bratra Emanuela. (Přijala Gabriela). 1993. Pozor, zastavte se ! Nikoliv lidské, ale Božské ! „Bděte a modlete se, neboť Temnota hledá oporu ve Světle, aby svedla ty, kteří spějí ke Světlu. Proto číhá satanský princip vedle principu Božského; démoni chtějí lidi spějící ke Světlu opět odlákat výpověďmi, které jsou Božskému principu podobné ! Kdo je bdělý, ten pozná plížící se jed Temnoty. Kdo spí a je zpitý světem, ten užívá jedu v příslušných dávkách. Proto BDĚTE, a nechte vaše pocity, myšlení, řeč a konání stát se nezištnou modlitbou – tím, že rozpoznáte své lidské vlastnosti, litujete, prosíte za odpuštění, odpouštíte, to poznané i to litované předáte Kristu a již nečiníte. Potom jste modlící se, bdělí v Kristu. Bratr Emanuel, zákonný anděl Božské moudrosti.“

Několik příkladů pro přepólování Božského principu na satansko – démonský princip.

Sestaveno Kristovými přáteli v Universálním životě. BOŽSKÉ : SATANSKÉ :

-----pořádek nepořádek,
zmatek

Božská vůle svévole svobodná vůle spoutaná vůle moudrost vědění; intelekt,
rozumové myšlení vážnost nedbalost, vlažnost opravdovost tvrdost trpělivost
netrpělivost shovívavost, dobrota krutost Božská láska sebeláska
nezištná, neosobní láska sobecká láska, vztažená na osobu; pohlavní láska
milosrdenství nemilosrdenství; neústupnost; lhostejnost, dbalost na to Já, Můj, a
Mně bratrství vrchnosti; mocenské struktury Božské dědictví lidské dědictví
Božské Já jsem lidské „já jsem“ Božské Bytí lidské chtít být Božské Vlastní Já
to nízké „sám“, to lidské já disciplína nedisciplinovanost; fanatismus čestnost
nečestnost jednota rozdělení; nejednotnost; rozdvojení; Moje - Tvoje věčnost
čas svoboda nesvoboda, spoutanost mír nepokoj; válka
společné blaho vlastní blaho spravedlnost právo; chtít mít pravdu štěstí
neštěstí harmonie disharmonie, zdánlivá harmonie ryzost nevytříbenost
otevřenost uzavřenost, klamání čistota nečistota klid neklid čistotnost
nečistotnost nezištnost sobectví, egoismus ticho hektik; hlasitá vřava; hlučné
chování věrnost nevěra, nevěrnost neosobní osobní; vztahování na mne, na
osobu spojení pouto; být vázán na lidi a věci důvěra nedůvěra pravda
nepravda

www.bozirodina.cz